

Publicerad 2014-06-21 11:12 av HumanlyDivine

Hudlös

Huden är tunn

Blott en skör hinna

Där såren aldrig läkt på djupet

När de rivs upp...ibland så lätt

Blir jag det gråtande, otrygga barnet

Allt jag då ser i andras ögon är hånet

Det jag såg i min mors ögon och hörde i hennes röst

Hon föraktade gråten

Ett barn

Fött högsensitivt

Förstärkt av nödvändigheten att läsa av

och vara på sin vakt

Förstärkt av bördan av föräldrars oförlösta smärta

Mina sår varar och blöder

Istället för att ta på min rustning

Visar jag öppet upp mina gapande sår

Var så god, här är svärdet

Stöt det rakt i mitt hjärta

Var så god

Det är väl det ni vill?

Jag blir barnet som inte litar på någon

Som inte vet när nästa hugg kommer

Som inte vet om någon är vän

Alla anser sig bättre än jag

Att visa sig "svag" är frånstötande

Jag blir till ett stinkande kloakdjur

Krälande i bottenslammet

Såra mig, döda mig

Jag förtjänar ändå inte att leva

Jag är inte tillräckligt vacker

Inte tillräckligt hård

Inte tillräckligt avstängd

Jag passar inte in

Det lilla barnet

Oskyldigt, vackert

Bara jag kan beskydda henne nu

Men jag klarar det inte när hinnorna brister

För då är jag hudlös

HUDLÖS

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren HumanlyDivine med Poeter.se id #47894 innehar upphovsrätten